

תת"ע 10127/05/13 - מדינת ישראל נגד קוגן סולומון

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

08 יוני 2015

תת"ע 10127-05-13 מדינת ישראל נ' קוגן סולומון

לפני כבוד השופטת רות וקסמן

המאשימה

נגד

הנאשם

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד דוד כתר

הנאשם וב"כ עו"ד שגב

גזר דין

1. הנאשם חזר בו מכפירתו והורשע על פי הודאתו, על ידי כב' השופט בדימוס אנושי, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

2. על פי כתב האישום, ביום 24.5.13 בשעה 03:30, נהג הנאשם בכביש 412 לצפון, ברכב מ.ר. 93-795-67, כשהוא שיכור, בכך שבדוגמה של אויר נשוף נמצא ריכוז אלכוהול של 400 מק"ג בליטר אוויר נשוף.

3. בדיון מיום 12.5.14 בפני כב' השופט בדימוס אנושי, נפסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. הנאשם נדרש להפקיד רישיונו עד ליום 26.5.14.

עוד באותו דיון, הפנה כב' השופט בדימוס אנושי את הנאשם לממונה על עבודות שירות, והורה לו להגיש חוות דעת בעניין התאמתו של הנאשם לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת מבלי שהדבר ייצור ציפייה אצל הנאשם לעונש שיוטל עליו.

הדיון נדחה לטיעונים לעונש ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות ליום 10.12.14.

4. על פי הנחיית סגן הנשיאה, הדיון הקבוע ליום 10.12.14 נדחה ליום 24.12.14 והועבר לשמיעה בפניי. הדיון נדחה פעם נוספת לבקשת ב"כ הנאשם ליום 3.2.15.

5. בדיון מיום 3.2.15, חזרו הצדדים על עיקרי הסדר הטיעון, אשר הוצג בפני כב' השופט בדימוס אנושי,

עמוד 1

במסגרתו עתרו במשותף להשית על הנאשם את העונשים הבאים: 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 355 ימי פסילה בפועל, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

הצדדים לא היו ערוכים להצגת פסיקה למתחם הענישה הראוי, עפ"י תיקון 113, ולכן נדחה הדיון ליום 29.4.15.

6. ביום 29.4.15 חזר ב"כ המאשימה על עיקרי ההסדר, לפיו יושתו על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל של 8 חודשים מיום 29.5.15, בהתחשב בכך שהנאשם פסול עד תום ההליכים תקופה ממושכת, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

7. ההסדר שהוצג ביום 3.2.15 שונה ברכיב הפסילה בפועל מההסדר שהוצג ביום 29.4.15, מאוחר יותר בכ-3 חודשים ונדחה אך לצורך השלמת פסיקה למתחמי ענישה כאמור, באופן שתקופת הפסילה קוצרה בכארבעה חודשים.

8. לטענת ב"כ הצדדים, ההסדר גובש לנוכח כשלים ראייתיים משמעותיים, וביניהם סתירות בנוגע לשעות אותן ציין השוטר לגבי עצירת הרכב ולגבי ביצוע בדיקת המאפיינים, היעדר ציון הנסיבות בדו"ח העיכוב והיעדר הסבר נכון בנוגע למטרת נטילת הדגימה מהנאשם ועוד.

9. בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 1.2.15, נמצא הנאשם כשיר לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

10. ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לפסיקה לפיה אין להחיל את תיקון 113 בגזרי דין המבוססים על הסדרי טיעון עם המדינה.

11. ככלל, מטעמי מדיניות משפטית, בתי המשפט נוטים לכבד הסדרי הטיעון אשר מציגים בפניהם הצדדים.

יחד עם זאת, נקבע בע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דויד אהרון, מיום 6/7/14:

"על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם הענישה בהתאם להוראות הדין ולמדיניות הענישה הנוהגת, בשלב הבא, להשוותו לטווח הענישה עליו הסכימו הצדדים, וככל שהטווח מאושר - לקבוע את העונש בהתחשב בהסדר הטיעון [ראו: ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בבב] פסקאות 12-19 (4.12.2013); עניין גוני, פסקה 12]."

יצוין כי כיוון שמדובר בהסדר טיעון, אין צורך בהנמקה מפורטת, ודי באיזון קצר בין השיקולים המנחים ביסוד הסדר הטיעון לבין תמצית הערכתו ביחס למתחם וסוג העונש המשוער אלמלא ההסדר.

על בית המשפט לבחון מהי ההקלה שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר והאם ההסדר מאזן נכונה בין ההקלה שניתנה לבין האינטרס הציבורי. ראה: ת"פ 24189-04-14 מדינת ישראל נ' אסט (עציר).

12. הנאשם נהג בהיותו שיכור. עבירה אשר הפכה ל"מכת מדינה" של ממש ואין צורך להכביר מילים על השפעתה הן לנהג והן לציבור המשתמשים בדרך. על רקע חומרתה, בצד עבירה יחידה של נהיגה בשכרות, קיימת פסילת מינימום למשך שנתיים, כעולה מסעיף 39א לפקודת התעבורה.

בית המשפט העליון חזר והדגיש, כי הגיעה העת להחמיר בענישה של נהגים שיכורים המסכנים את חיי הציבור.

כך למשל ברע"פ 6418/07 עמית כהן נ' מדינת ישראל מפי כבוד השופט ג'ובראן:

"נהיגה במצב שכרות היא עבירה המסכנת לא רק את הנהג פורע החוק אלא את הנוסעים עימו ואת המכוניות שבקרבתן הוא נוסע. נהג אשר מוכן לנהוג במצב של שכרות צריך לדעת, כי באם ייתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה".

וראו לעניין זה גם: רע"פ 2073/09 חיים ברבי נ' מדינת ישראל, וכן רע"פ 1422/06 צפניה ארהבייב נ' מדינת ישראל.

13. ב"כ הנאשם הגיש לעיוני אסופת פסקי דין להוכחת מתחם הענישה בעבירה מסוג כתב האישום והתאמתם להסדר שגובש.

ברע"פ 8261/14 אלחר מרדושי נ' מדינת ישראל, בית המשפט העליון דחה את הבקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. שם, בית משפט השלום לתעבורה גזר על נאשם בעבירה של נהיגה בשכרות שנייה, בין היתר, עונש של חודשיים מאסר בעבודות שירות ופסילה לתקופה של 24 חודשים. בית המשפט המחוזי מצא את תקופת המאסר בעבודות שירות בת החודשיים כסבירה, ולכן הערעור נדחה.

בתת"ע 7376-11-13 מדינת ישראל נ' מנשה אורן, שם תוקן כתב האישום לעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, בשונה מעניינו. בית המשפט גזר על הנאשם, לו הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה בשכרות, במסגרת הסדר, 200 שעות של"צ, צו מבחן לתקופה של שנה, קנס, פסילה בפועל ל-12 חודשים, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי.

בתת"ע 7374-03-12 מדינת ישראל נ' נוי בלול, שם דובר על נאשם רצידיביסט שנהג בשכרות פעם שלישית, בעל נסיבות חיים לא קלות, מצוי בתהליך שיקומי, אשר ריצה מאסר בפועל כארבעה חודשים במסגרת אותו תיק. בית המשפט גזר על הנאשם שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בפועל לתקופה של 3 שנים, מאסר על תנאי וצו שירות מבחן.

בתת"ע 2578-01-10 מדינת ישראל נ' דוד לינוב, שם דובר על נאשמת שהורשעה בביצוע שתי עבירות של נהיגה בשכרות, בעלת עבר תעבורתי דל וללא עבר פלילי. בית המשפט גזר על הנאשמת של"צ בהיקף של 120 שעות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 3 שנים בניכוי תקופת פסילה מנהלית, פסילה על תנאי, קנס

והתחייבות.

בתת"א 313-10-13 מדינת ישראל נ' שמשון בוני, שם דובר על עבירת שכרות שנייה לחובת הנאשם. בית המשפט נתן ידו להסדר אליו הגיעו הצדדים, אם כי ציין כי ההסדר מקל מאד עם הנאשם, וגזר על הנאשם 300 שעות של"צ, צו מבחן לשנה, קנס, פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי.

בתת"ע 10073-08-10 מדינת ישראל נ' יוסיפוב אלשן, שם הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של נהיגה בשכרות, בהפרש של חודש בלבד זו מזו, כמויות אלוהול גבוהות. בית המשפט התחשב במצבו הרפואי החריג של הנאשם, בעברו התעבורתי הדל של הנאשם ובתסקיר שירות המבחן שהצביע על היעדר תלות באלכוהול, וגזר על הנאשם של"צ בהיקף של 80 שעות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי תקופת פסילה מנהלית, פסילה על תנאי והתחייבות.

בתת"ע 9897-05-13 מדינת ישראל נ' אסף בר חן, שם תוקן כתב האישום לעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, בשונה מעניינו. לחובת הנאשם עבירה קודמת מאותו סוג. בית המשפט נתן ידו להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, וגזר על הנאשם, בין היתר, פסילה בפועל לתקופה של 11 חודשים ו-15 ימים, מאסר על תנאי, 200 שעות של"צ וצו מבחן למשך שנה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעי' 40ג), סבורתני, כי לעניין מאסר, מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם בתיק הנדון, כאשר מדובר בנהיגה בשכרות בפעם השנייה, נע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בנוסף, מתחם הענישה כולל את פסילת רישיון הנהיגה לתקופה שבין 24 ל-60 חודשים, קנס וענישה מותנית נוספת (מאסר ופסילה).

14. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו על ידי ביצוע העבירה הינם פגיעה בביטחון של ציבור המשתמשים בדרך ועקרון קדושת החיים.

15. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה ממשית בערכים המוגנים, שהרי מדובר בנאשם, שזו לו הפעם השנייה בה הוא נתפס נוהג בשכרות.

16. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת **לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה** - מאחר שהנאשם נהג בשכרות, כתוצאה ממעשיו, כאמור, היה עלול להיגרם נזק לציבור המשתמשים בדרך, הן המשתמשים בכלי רכב והן הולכי הרגל.

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40א לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

(א) **הפגיעה של העונש בנאשם** - הנאשם בן 33, נישא ופתח פרק חדש בחייו. הנאשם אדם נורמטיבי, אינו סובל מבעיית אלכוהול. ב"כ הנאשם הציג בפני תעודת הצטיינות משירותו הצבאי ותעודת הערכה מהמשטרה על שיתוף פעולה ראוי לשבח בתפיסת חשוד.

(ב) **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב** - למרות שהנאשם לא הודה במעשיו בהזדמנות הראשונה, הוא נטל אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר, שהרי לא נוהל הליך הוכחות.

(ג) **עברו הפלילי של הנאשם או היעדרו** - הנאשם נעדר עבר פלילי.

מעיון בגיליון הרשעותיו התעבורתי עולה, כי לחובת הנאשם המחזיק ברישיון נהיגה משנת 2004, 6 הרשעות קודמות, וביניהן הרשעה בעבירה של נהיגה בהיותו שיכור משנת 2008, בגינה נידון, בין היתר, לפסילת רישיון נהיגה ל-24 חודשים.

18. כאמור, בצד עבירה זו נקבע עונש פסילה מינימאלי הקבוע בחוק.

מהם המקרים ומהן הנסיבות המיוחדות בהן יסטה בית משפט מעונש המינימום במקרה של נהיגה בשכרות?

חריגה מעונש המינימום שבחוק אפשרית רק במקרים חריגים ורק ב"נסיבות מיוחדות".

כבוד השופט א' רובינשטיין ברע"פ 6443/12 שאל לידסקי נ' מדינת ישראל, קבע מהן אותן "נסיבות מיוחדות" המצדיקות סטייה מפסילת המינימום שבחוק:

"נסיבות מיוחדות אין משמען חיים נורמטיביים גרידא, דבר שמצופה מכל אדם, אלא מעבר לכך. כמובן, ככל שהמדובר בעבריון שכרות או תעבורה בכלל השב על עבירותיו, ניתן אף, במקרים המתאימים, להוסיף על פסילת המינימום, שהמחוקק ראה כרף ה"רגיל" לענישה; אך מכל מקום בכל האהדה לאדם ללא עבר פלילי ולחייל, האהדה הגדולה יותר היא לציבור באי הכביש, נהגים והולכי רגל, שלא ייפגעו חלילה מנהיגתו של מי שאדי האלכוהול בגופו, ושיקול דעתו עלול להיות פגום, ופסילת המינימום תחול. אוכל להעלות על הדעת נסיבות מיוחדות, שהמחוקק התיר בהן הקלה במקרה של נהג ותיק ללא הרשעות, שרמת השכרות שנמצאה בו היתה נמוכה וחרגה במעט מרמת האלכוהול המותרת, ובהתקיים צורך הומניטרי דוחק להסעת בן משפחה חולה. הצטברות זו, בלא שאמצה, כמובן - עשויה לגבש "נסיבות מיוחדות". משמעות הדברים, כל עוד לא שינה המחוקק עמדתו... כי הפחתה בעונש הפסילה תהיה במשורה שבמשורה, שכן בתי המשפט מצווים על ידי המחוקק - הוא ולא אחר - לתת ידם למאבק בשכרות בכבישים, כך שידע השיכור (ויידעו סובביו) כי עליו להימנע מנהיגה, ואם לא יימנע, ימנעו בית המשפט..."

גם בת"ת (י-ם) 6958/07 מונה כב' השופט טננבוים, מספר רכיבים המהווים "נסיבות מיוחדות" להקלה ברכיב פסילת המינימום ובניהם אמצעי ענישה תחליפי - 3 חודשי עבודות שירות אשר בענייננו לא ניתן לומר כי הינו

משמעותי על מנת שיהיה בו לצמצם את עונש הפסילה.

כמות האלכוהול שנמדדה - לא ניתן לומר כי 400 מ"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף הינה נמוכה ביחס לחוק שקבע 240 מ"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

הודאת הנאשם - הנאשם הודה אך לאחר שחזר בו מכפירתו.

עברו התעבורתי של הנאשם - כאמור הנאשם בענייננו, נתפס פעם שניה נוהג בשכרות, ומשכך מוכיח כי הוא מהווה סיכון ואינו זכאי לכל הקלה.

בענייננו, לא מצאתי, כי מתקיימות "נסיבות מיוחדות" לפיהן יש לציין בגזר הדין עונש פסילה לתקופה קצרה מעונש המינימום הקבוע בחוק.

19. מטעמי מדיניות משפטית השואפת לכבד הסדרי טיעון, אאמץ הסדר הטיעון, כפי שהועלה לראשונה ביום 3.2.15, על אף היותו מקל עם הנאשם, שכן רק כשיש בעונש המוסכם חריגה בוטה ובלתי סבירה מנורמת הענישה המקובלת שיש בה משום הפרת האיזון בין טובת ההנאה של הנאשם לבין האינטרס הציבורי, רק אז יתערב בית המשפט ויסטה מאותו עונש.

לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל

אני דנה את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה.

מאסר על תנאי

הנני מורה על מאסר לתקופה של 7 חודשים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בזמן פסילה.

פסילה בפועל

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 355 ימים מהיום, בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית שרוצתה ולנוכח היות הנאשם פסול עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מיום 26.5.14.

משהנאשם הפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט, תנפיק המזכירות אישור הפקדה ללא צורך בהפקדה נוספת.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

קנס

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 14 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.15 ובכל 1 לחודש.

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי בצירוף ריבית פיגורים.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ה, 08/06/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

החלטה

הנאשם יאסר עתה.

בכפוף לחתימת התחייבות עצמית בסך של 5,000 ₪, ישוחרר הנאשם, ויעוכב ריצוי עונש המאסר אשר הוטל עליו עד ליום 14.6.15, מאחר ועפ"י חוות הדעת מיום 1.2.15 המליץ הממונה כי תחילת עבודות השירות תהא ביום 10.3.15, מועד אשר חלף. אני מורה על דחיית תחילת ריצוי העונש עד ליום 14.6.15, על מנת לאפשר לממונה להתאים לנאשם מקום השמה חלופי, במידה והמקום המוצע אינו מתאים לאור הדחייה.

על הנאשם להתייצב במועד זה בשעה 08:00 בפני המפקח על עבודות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות

עמוד 7

ת.ד 81 רמלה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות במסגרת בית חולים גהה, הלסנקי 1 פ"ת, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

מפקח אחראי - רב כלאי שמחי משה.

תאריך תחילת ביצוע העבודות - 14.6.15 שעה 8:00.

הממונה על עבודות השירות יודיע לבית המשפט על התייצבות הנאשם לריצוי עונשו ועל סיום ריצויו.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע עבודות השירות לשביעות רצון הממונה, עלול הדבר להביא להפסקתן של עבודות השירות ולריצוי עונשו בדרך של מאסר בפועל.

ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם, שיבוטל לבקשת הנאשם, לאחר ריצוי עונש המאסר.

על הנאשם להמציא אישור סיום ריצוי המאסר לצורך ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ה, 08/06/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ראשית יאמר, כי כלל יסוד בתרבות דיון היא כאשר בית המשפט מקריא החלטה, הכרעת דין, גזר דין, אין מתפרצים במהלכם.

שנית, יובהר כי אין הצדדים קובעים מועדי מתן גזר דין והוא ניתן על פי דין תוך 30 ימים מגמר טיעוני ב"כ הצדדים לעונש.

משהוצג הסדר טיעון ביום 3.2.15, ללא מתחמי ענישה כנדרש על פי פסק דין ע"פ 5953/13 מ"י נ' דויד אהרון ות"פ 24189-04-14 מ"י נ' אסט, הדין נדחה, וב"כ הצדדים נתבקשו להציג פסיקה למתחם ענישה למועד נדחה שתואם עם יומנם.

מתוך רצון לאמץ את ההסדר שגובש על ידי ב"כ הצדדים, ולא להטיל 24 חודשים מיום מתן גזר הדין ראה פסיקה בסעיף 13 לגזר הדין, בו מודגשים פרקי הזמן שנקבעו בפסיקה לפסילה בעבירות שכרות. אימצתי את ההסדר מיום 3.2.15, שהוא לטעמי ההסדר הקובע בראי סעיף 5 לגזר הדין.

למען הסר ספק הקדשתי פרק שלם בסעיף 18 לגזר הדין בנושא מהן הנסיבות המיוחדות בהן יסטה ביהמ"ש מעונש המינימום במקרה של נהיגה בשכרות.

לאחר סקירת פסיקה רע"פ 6443/12 לידסקי נ' מ"י ות"ת (י-ם) 6958/07 הגעתי לכלל מסקנה כי לא מצאתי כי מתקיימות "נסיבות מיוחדות" לפיהן יש לציין בגזר הדין עונש פסילה לתקופה קצרה מעונש המינימום הקבוע בחוק 24 חודשים.

אשר על כן, גזר הדין נותר על כנו.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ה, 08/06/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

הוקלדעלידיאיריסיזהר